

Les trifulgues del comtat

MIQUEL MARTÍN

Josep Torrent va guanyar el premi Ramon Muntaner de literatura juvenil per aquesta novel·la ambientada al segle XIII. L'acció transcorre al comtat d'Empúries i al vescomtat de Peralada, mentre el comte Hug prepara els seus homes per dirigir-se a Toledo a ajudar el rei de Castella en la seva lluita contra els sarraïns. Un dels reclutats és en Martí, un noi poruc i tímid, marcat pel seu passat, al voltant del qual es va teixint bona part de la trama.

L'autor tria encertadament protagonistes joves que ajuden els lectors a identificar-se amb les seves aventures, neguits i desitjos. Rere la història d'amor entre l'Anna i en Martí bateguen també les intrigues i la lluita pel poder entre el comte d'Empúries i el

vescomte de Peralada, així com la influència de l'Església tant en la política com en la vida quotidiana. Sovint apareix la crítica als representants eclesiàstics pel seu afany de domini, la seva doble moral o fins i tot per la seva supèrbia i lascívia: «Crec en l'Església, però avorreixo els seus ministres, que prediquen una cosa i fan tot el contrari», diu la mateixa comtessa Maria.

Torrent ha sabut reunir els ingredients idonis per crear una novel·la senzilla i atractiva per al públic juvenil, o per a un públic adult que no cerqui altra cosa que entreteniment. Aventures, venjances, amors prohibits, sexe, assassinats, traïcions i mentides són narrats amb agilitat a través d'uns personatges planers i prototípics: el cavaller, el trobador, el pagès, el clergeu, el comte, etc.

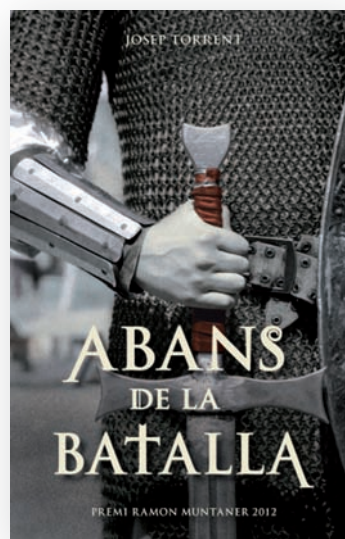
Del més trivial al més sublim

SALVADOR VEGA

Ubicat en la peculiar i particular cruïlla on coincideixen camins tan diversos com la memòria personal, la inquietud professional, la reflexió filosòfica i el divertiment literari, el Dr. Josep M. Farré, metge psiquiatre, professor de la UAB i director del Servei de Psiquiatria i Psicologia de l'Institut Universitari Dexeus, ens proposa, amb un estil acolorit i carregat de matisos, de subtileses i de poesia, un recorregut gairebé màgic, que ens porta, sense solució de continuïtat, d'allò més trivial i prescindible fins a allò més transcendental i sublim. Prenent com a fil conductor la gent i el poble de Verges, Farré ordena les paraules —que poden ser precisos i preciosos records en blanc i negre, o encesos somnis adolescents, o enyoradissos pensaments, o profundes

reflexions sobre la condició humana, o inescapables il·lusions de jueu («jueu» de la processó de Verges, s'entén), o doloroses preocupacions i frustracions de qui, per ofici, coneix massa bé les febleses de la psique humana— i despulla generosament la seva ànima, per no dir que obre en canal les seves entranyes. No és un exercici d'autoimmolació, de sacrifici públic davant l'oracle vergelità, sinó més aviat una proposta de comunicació, un homenatge als ancestres digne i propi dels fills ben nascuts. El llibre és un recull dels articles que l'autor ha publicat a la revista local *País Petit*, i els presenta ordenats per blocs temàtics, cadascun dels quals precedit d'una breu introducció.

Aquesta és la primera publicació de Siglantana, un nou segell editorial que, amb passió i valentia, i resistint-se a les

TORRENT, Josep
Abans de la batalla
Estrella Polar.
Barcelona, 2012. 223 p.

Cal agrair a l'autor que hagi sabut dotar els diàlegs de gran vivesa i espontaneïtat i hagi optat per un lèxic precís i en perill d'extinció, amb paraules tan boniques i oblidades com canyó, prenys, llauser, rella, magallina, espàrgol, gúmia o mandró.

FARRÉ, Josep Maria
El temps que ordena les paraules
Ed. Siglantana. Barcelona
2012. 148 p.

turbulències dels temps actuals, busca «fer difusió de tots aquells que forgen la bellesa del llenguatge com a element primigeni per lluitar contra el conformisme i el tedi».